

L'ORIENTACIÓ SEXUAL I L'INFORME KINSEY

Els homes i les dones orientem la nostra conducta sexual cap a un sexe o l'altre. L'orientació sexual més habitual va adreçada cap a persones de l'altre sexe, perquè en depèn la pervivència de la nostra espècie. Però també hi ha una part de la població que orienta la seva conducta sexual cap a persones del mateix sexe i una altra part, cap als dos sexes. A aquest aspecte de la nostra conducta sexual, se l'anomena orientació sexual.

La identitat sexual, en canvi, la podem definir com un sentiment molt fort de pertànyer a un determinat sexe. I això és així sigui quina sigui l'orientació sexual de cadascú. Fora un percentatge petit de la població que se sent "atrapat" en un cos del sexe contrari, gairebé tots els éssers humans tenen molt clara la seva identitat sexual: o s'és home o s'és dona. La identitat sexual condiciona d'una manera poderosa el comportament humà i és una de les bases més sòlides i profundes de la nostra personalitat. Però, així com des de ben petits tenim clara la nostra identitat sexual, no passa el mateix amb l'orientació sexual. De fet, l'orientació sexual es comença a formar, a tenir un sentit, a partir dels canvis físics i psíquics de la pubertat, i es pot mantenir estable o variar al llarg de la vida.

Alfred C. Kinsey, a mitjan del segle passat, va proposar una escala de set graus per valorar l'orientació sexual. Aquesta proposta la va fer tenint en compte els resultats d'una investigació que va dirigir sobre el comportament sexual dels americans. Va fer més de vint mil entrevistes amb un mètode que garantia la confidencialitat dels homes i les dones que entrevistava. Els resultats de l'estudi que es coneix com l'*informe Kinsey* es van publicar en dos llibres: *Comportament sexual de l'home* (1948) i *Comportament sexual de la dona* (1953). Va ser la primera vegada en la història de la humanitat que es realitzava un estudi tan ampli i científic sobre els hàbits i els costums sexuals. Els seus resultats van sorprendre la societat americana. Va treure a la llum comportaments sexuals que fins llavors havien romàs en la més estricta intimitat i dels quals no se'n parlava ni tan sols entre la comunitat científica. Va ajudar a desterrar mites i falses creences, i va posar en evidència que conductes considerades minoritàries o inclús immorals eren practicades per un percentatge important de la població: és el cas de la masturbació tant masculina com femenina, l'homosexualitat o la bisexualitat o l'edat primerenca de la iniciació sexual. Pel que fa referència a l'orientació sexual, Kinsey va elaborar la seva teoria del "continuum", segons la qual la conducta sexual humana no està dividida en categories clarament diferenciades, sinó més aviat al contrari. Segons la informació rebuda, i sobretot, segons les experiències afectives, emocionals i eròtiques tingudes, les persones podem variar de grau en l'orientació sexual. Kinsey proposa una gradació que va de 0 a 6, i que és útil per fer una classificació pràctica segons la biografia sexual de cada persona:

- 0 - exclusivament heterosexual;
- 1 - quasi totalment heterosexual amb contactes homosexuals ocasionals;
- 2 - majoritàriament heterosexual, encara que la persona també respon a estímuls homosexuals i té experiències homosexuals força habituals;
- 3 - bisexual en la seva actitud;
- 4 - majoritàriament homosexual, és a dir que reacciona més a estímuls homosexuals que als heterosexuals;
- 5 - quasi totalment homosexual amb contactes heterosexuals ocasionals;
- 6 - exclusivament homosexual.

En el seu moment aquesta proposta va ser revolucionària. Jo penso que, a hores d'ara, encara ho és. Perquè recull d'una manera flexible –i no pas estàtica o rígida– una realitat: l'evolució que poden fer algunes persones. I també serveix per desangoixar el canvi dintre de l'opció sexual. Kinsey, en aquesta teoria sobre el "continuum" parla de conductes sexuals manifestes, és a dir, de la realització de l'activitat sexual. En aquesta escala no s'hi contempen els pensaments, el desig o la fantasia destinada a persones del mateix sexe. Perquè, quan algú fa fantasia mental amb una altra del mateix sexe, estem parlant d'homosexualitat? Aquesta és una pregunta que es poden fer algunes persones. De fet, hi ha heterosexuals que fan fantasia homosexual quan es masturben o quan es relacionen amb la seva parella, com un complement que millora els nivells d'excitació. Si aquesta persona no ha tingut cap experiència homosexual, estarà inclòs en el grau 0 d'orientació sexual segons l'escala Kinsey. És clar que,

quan una persona fa fantasia amb una altra del mateix sexe, mostra que –si més no en la fantasia– el contacte amb el propi sexe li és atractiu.

Núria Tió i Rotllan, agost 2011.

Psicòloga clínica d'adults. Especialitzada en Sexologia i Teràpia de parella.

www.nuriatio.cat